

Un PP sense màscara

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.

subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.

Editor: Elisau Climent.

Director: Alex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena, Jesús Prats (*documentació*) i Rosa Serrano
(*fotografia*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Toni
Payà (*escàner i portada*), Vanessa Prieto (*maquetació*
i gràfics).

Rúbriques: Francesc-Marc Alvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fàbià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez, Glòria
Marcos, Joan Marí, Pere Martí, Ricard Mas, Andreu
Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, J. J. Pérez
Benlloch, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Pilar Rahola,
Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Joan
de Sagarra, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Natàlia
Boronat (*Moscow*), Ferran Casas (*Madrid*), Macià
Claramunt (*Castelló*), Miriam Díez (*Roma*), Joan Lluís
Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Rabat*), Ricard González
(*Washington*), Joan Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere
Habet (*Catalunya Nord*), Victòria Jiménez (*Londres*), Jordi
Llaonart (*Kinvaït*), Carles Marquès (*Menorca*), Octavi
Martí (*París*), Jordi Miró (*Brussel·les*), Federico Rivas
(*Buenos Aires*), Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Ala-*
cant), Gemma C. Serra (*Berlin*), Sergi Vicente (*Pequin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Miquel Calvet, Violeta
Camarasa, Alexandre Carbó, Borja Català, Antoni Castel,
Alfons Cervera, Elisau T. Climent, Joan Colomer, Joan
Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel
Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura,
Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser
Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer, Dani Gómez
(*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Maite Insa,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià,
Joan M. Oleaque, Pelai Pagès, Aida Palau, Oscar Palau,
César Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina
Simon, Lluç Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efc, Tina Bagué,
Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta, Vicente A.
Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala, Jordi Play.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Foto de la portada: Jordi Play.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.*

El carisma del líder és un dels misteris que la psicologia i la sociologia no encerten a explicar rigorosament i científicament. Hi ha alguna cosa rarament inexplicable —que no és programable ni es pot aprendre de l'un any per l'altre— que tenen, per exemple, els protagonistes de la nostra portada (Jordi Pujol i Joan Laporta) i no acaben de tenir mai alguns altres polítics, per molt que arriben a presidir una diputació, una Generalitat o un govern de l'estat.

És el cas, en el PP espanyol, de Mariano Rajoy o Esperanza Aguirre, tots dos polítics sense carisma ni gaire capacitat d'engrescar les masses, per molt que es preparen mítings multitudinaris i tinguen fam de poder —que d'això en tenen tanta com calga. Per això sobta l'elecció de Manuel Pizarro com a número 2 de les llistes del PP a Madrid, darrere del candidat Rajoy. És sorprenent perquè Pizarro va molt sobrat de caràcter, ha demostrat fluïdesa en les compareixences més compromeses (va entrar al Parlament de Catalunya com a presumpta víctima propiciatòria i va deixar amb un pam de nas als seus oponents, que no van saber rebatre-li l'allau de dades sobre inversions i suposats favors d'Endesa a Catalunya) i, per tant, pot acabar arrabassant el lideratge del partit a Mariano Rajoy i als qui n'esperen la caiguda (de la A a la Z: Acebes, Aguirre, Ruiz Gallardón i Zaplana).

En segon lloc, és sorprenent perquè Mariano Rajoy, que a les anteriors eleccions havia optat per alimentar una imatge moderada i deixar que foren Acebes i Zaplana els qui bordaren, ha assumit que només avançarà Zapatero per la dreta i contra Catalunya: aquests darrers mesos s'ha desfet dels qui representaven la moderació (moderada) com Josep Piqué i Ruiz Gallardón; no ha aconseguit atraure Rodrigo Rato; permet que el PP català torne a rivalitzar amb Ciutadans fent ús de la qüestió de la llengua i l'ensenyament i, per acabar-ho d'adobar, fixa Manuel Pizarro.

El PP ensenya les seues cartes. Val més. Els votants sabran què els espera si el voten. Perquè, de fet, quan manen si que ho fan amb les cartes destapades. Ho veiem cada setmana a València, on l'endemà mateix de les eleccions es trauen la màscara i fan la seua política ultraconservadora de sempre, amb el foment de la rancúnia, la censura encoberta, la pseudo-cultura de grans esdeveniments buits, el foment de la urbanització descontrolada i la persecució de TV3 (persecució, per tant, de la llibertat d'expressió, de la llengua pròpia i de la societat de la comunicació).

I ho veurem si el PP guanya les eleccions espanyoles: Rajoy, sense la màscara, potser adquirirà un carisma insospitat i la supèrbia de Pizarro, reforçada per un càrrec polític, no hi haurà qui l'ature.

Als nostres lectors

A la portada d'aquesta setmana hem fet coincidir un ex-president de la Generalitat, Jordi Pujol, i un president del Barça amb tan potencial polític —i mediàtic— que és difícil no imaginar-se'l lluitant pel Palau de la Generalitat en un futur relativament pròxim. Enric Rimbau en valora les possibilitats, Francesc-Marc Alvaro en retrata les virtuts i els defectes i Pilar Rahola en descriu la primera experiència política.

L'ex-president de la Generalitat, Jordi Pujol, fa balanç personal i reflexió política alhora, en una entrevista de Núria Cadenes al voltant de les seues *Memòries*, un dels llibres més venuts a Catalunya

aquestes darreres setmanes.

Alex Milian

amilian@eltemps.net